

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 12750

гр. София, 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. В. К.

като разглежда докладваното от П.В. К. Наказателно дело частен характер № 20231110213892 по описа за 2023 година

след като се запознах с материалите по делото, намирам следното:

Производството е образувано въз основа на постъпила в СРС тѣжба от Ж. В. Р. срещу Р. Х. А.. В тѣжбата се твърди, че на 21.06.2017 г., пред Софийски градски съд, по гр. дело № 6208/2017 г., I-во ГО, 5-ти състав, Р. Х. А. е подала декларация по чл.83, ал.2 от ГПК за имотно и гражданско състояние с невярно съдържание, поради което е извършила документно престъпление по чл.313 от НК, за което се претендира да бъде осъдена. Съгласно чл.80 от НПК, „пострадалият от престъпление, което се преследва по тѣжба на пострадалия, може да повдига и да поддържа обвинение пред съда като частен тѣжител“, а в чл.161, ал.1 от НК са посочени престъпленията, за които наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия, като това по чл.313 от НК не е сред изрично изброените. В тази връзка същото се явява престъпление от общ характер, поради което съдебно производство може да бъде образувано само по внесен в съда обвинителен акт от прокурор, но не и по тѣжба на пострадалия. Разпоредбата на чл.24, ал.5, т.1 от НПК предвижда, че наказателното производство от частен характер се прекратява, когато липсва тѣжба, а т.2 на същата алинея – когато депозирана тѣжба не отговоря на изисквания на чл.81 от НПК. Тѣжбата е писмено материализирано изявление на пострадалия от престъпление от частен характер за възбуждане на наказателно преследване срещу извършителя на това престъпление. Липсва тѣжба в хипотезите, когато такава изобщо не е била подавана от пострадалия или когато подадената тѣжба не е подписана, не е в писмена форма, не е на български език или в нея са изложени твърдения, че лицето е пострадало от престъпление, което е от общ характер и иска подсъдимият да бъде предаден на съд именно за това престъпление. При извършване на дължимата проверка като съдия–докладчик и след анализ на депозираната тѣжба, намирам, че със същата се иска ангажиране на наказателната отговорност на Р. Х. А. само за престъпление от общ характер. За неговото разследване компетентен да образува наказателно производство е прокурорът. Ето защо намирам, че тѣжителят не е процесуално легитимиран да инициира наказателно производство за преследване на това престъпление и в този смисъл депозираното от него писмено изявление не съдържа посочените по-горе признаци на тѣжбата като процесуален документ, годен да постави началото на производство пред съд. Законодателят е предвидил, че за престъпленията от общ характер обвинение пред съд може да повдига и поддържа само прокурорът (чл.46, ал.1 от НПК). Правото на пострадалото лице да поддържа обвинението наред с прокурора възниква едва в съдебната фаза на наказателното производство посредством

конституирането му като частен обвинител. За да може да упражни това право обаче е необходимо да бъде внесен обвинителен акт в съда - действие, което е от изключителната компетентност на прокурора. Предвид изложеното намирам, че производството по делото следва да бъде прекратено, като тъжителят би могъл да се обърне към съответните полицейски органи или прокуратурата.

За съдията-докладчик, прекратил наказателното производство от частен характер поради посоченото по-горе обстоятелство, не съществува задължение да изпрати служебно на прокуратурата препис от своето разпореждане, нито пък последното би могло да задължи прокуратурата да образува досъдебно производство. В противен случай би се стигнало до груба намеса от страна на съда при формиране на вътрешното убеждение на представителите на държавното обвинение и до нарушаване на разпоредбите на НПК (чл.14, ал.1) и Конституцията на Република България (чл.117, ал.2). Освен това, от изложеното в тъжбата става ясно, че прокуратурата вече е била сезирана с този казус, но е отказала да образува досъдебно производство поради малозначителност на деянието, като отказът на СРП е бил обжалван пред по-горестоящите прокуратури до ВКП включително, която също го е потвърдила. В тази връзка въпросът вече е бил решен от компетентния да образува производство за престъпление от общ характер орган – прокуратурата, а съдът няма правомощие да разглежда дела за престъпления от общ характер, които не са инициирани от прокурор чрез обвинителен акт, а по тъжба на пострадад. Да не говорим, че съгласно трайната практика на съдилищата от документните престъпления няма пострададо лице, тоест дори в евентуално производство от общ характер тъжителят Ж. В. Р. не би могъл да се конституира като частен обвинител или граждански ищец, тоест той няма права на пострададо лице от това престъпление.

Мотивиран от горното и на основание чл.250, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.5, т.1 и т.2 от НПК

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВАМ наказателното производство по НЧХД № 13892/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от разпореждането само на частния тъжител Ж. В. Р. на основание чл.250, ал.3 от НПК.

Разпореждането подлежи на обжалване в 7-дневен срок от получаването на преписа пред Софийски градски съд по реда на глава XXII от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____